

การใช้ภาษาของประชากรเชื้อสายจีน-สิงคโปร์ในประเทศสิงคโปร์ Language Use of Chinese-Singaporean Speakers in Singapore

ช. ดลฤดี เพ็ชฌุฑพิชัย¹

Chor. Dolruedee Petchayapaisit¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ประการแรก คือ เพื่อศึกษาถึงการเลือกใช้ภาษาอังกฤษและภาษาจีนกลางในแวดวงการใช้ภาษาต่าง ๆ ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประการที่ 2 คือ เพื่อศึกษากลวิธีการปฏิเสธของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีน-สิงคโปร์ในประเทศสิงคโปร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรเชื้อสายจีน-สิงคโปร์ที่อาศัยอยู่ในประเทศสิงคโปร์ ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง โดยการคัดเลือกประชากรเชื้อสายจีนที่พูดได้ 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษและภาษาจีนกลาง จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลส่วนตัว และสอบถามถึงการเลือกใช้ภาษาในแวดวงต่าง ๆ ส่วนที่ 2 เป็นการตอบแบบสอบถามที่เป็นการเติมข้อความที่เว้นว่างไว้ในบทสนทนาให้สมบูรณ์ หรือที่เรียกว่า Discourse Completion Test หรือ DCT

ผลการวิจัยพบว่าหนึ่ง) ในเรื่องของการเลือกใช้ภาษาตามแวดวงนั้น พบว่ามีการเลือกใช้ภาษาอังกฤษในแวดวงการติดต่อธุรกิจการค้า แวดวงการติดต่อราชการและแวดวงการทำงาน/การจ้างงาน มีการเลือกใช้ภาษาจีนกลางในแวดวงบ้าน แวดวงเพื่อน แวดวงเพื่อนบ้าน และแวดวงการศึกษา สอง) กลวิธีการปฏิเสธของคนเชื้อสายจีน-สิงคโปร์ที่อาศัยอยู่ในประเทศสิงคโปร์มี 10 กลวิธี กลวิธีเหล่านี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ กลวิธีในการปฏิเสธทางตรง และกลวิธีในการปฏิเสธทางอ้อม กลวิธีในการปฏิเสธทางตรงมี 1 กลวิธี คือ การปฏิเสธอย่างตรงไปตรงมาและกลวิธีในการปฏิเสธทางอ้อมมี 9 กลวิธี ได้แก่ การให้เหตุผล การพิจารณาถึงความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา การรับข้อเสนอแนะไว้พิจารณา การปลอมไม่ให้อึดอัดกังวล การกล่าวด้วยคำแสดงความเสียใจ การกล่าวด้วยคำแสดงความลังเล การกล่าวแบบหลีกเลี่ยง การตำหนิผู้ถาม และการใช้ถ้อยคำซ้ำ สาม) การเลือกใช้กลวิธีเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการปฏิเสธต่อการขอเรื่อง การเชื้อเชิญ การแนะนำ และการเสนอ และมีความสัมพันธ์กับปัจจัยสถานภาพของคู่สนทนาด้วยเช่นกัน กล่าวคือ กลวิธีการปฏิเสธทางตรงถูกใช้มากกับผู้ฟังที่สถานภาพต่ำกว่า และกลวิธีการปฏิเสธทางอ้อมถูกใช้มากกับผู้ฟังที่มีสถานภาพสูงกว่า โดยพบว่ากลวิธีการปฏิเสธของคนเชื้อสายจีน-สิงคโปร์นิยมใช้กลวิธีการปฏิเสธแบบอ้อมและใช้วิธีการให้เหตุผลในการปฏิเสธมากที่สุด

คำสำคัญ : กลวิธี การปฏิเสธ การเลือกภาษา วัฒนธรรม แวดวงการใช้ภาษา สถานการณ์ สถานภาพ หน่วยทางความคิด

¹ ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพฯ 10900

Department of Linguistics Faculty of Humanities Kasetsart University, Bangkhen Campus, Bangkok 10900

ABSTRACT

The objectives of this research were one) To study using of English language and Mandarin language in seven domains. Two) To study refusal strategies of Chinese-Singaporean speakers in Singapore

Sample for the study consists of Chinese-Singaporean can be speaks both English language and Mandarin language which they are live in Singapore. Data are collected consists of two parts: part one, personnel data and language choice in seven domains. Part two, using Discourse Completion Test answered by 50 Chinese-Singaporean speakers in Singapore.

The data show as one) Language use of Chinese-Singaporean are use English language in domain business transaction, government and employment and use Mandarin language in domain family, freindship, neighbour and education. Two) Twelve refusal strategies used by Chinese-Singaporean speaker in Singapore. They can be divided into the direct, and the indirect type. Direct strategies can be one direct refusal. As for the indirect type, there are nine strategies: reason, consideration of interlocutor's feelings, suggestion of willingness, let interlocutor off the hook, statement of regret, hedging, statement of principle and criticize the request / requester. Three) The choice of these strategies is related to Request, Invitaion, Suggestion and Offer. The choice of the strategies is also related to the social status of interlocutors. Direct strategies use with interlocutors lower status and indirect strategies use with interlocutors higher status. The data show that most of them use the indirect refusal strategies in reasoning.

Keywords : strategies, refusal, choose of language, speech act, domain, situation, status, idea unit

E-mail : odelia_cdp@yahoo.com, chordolruedee@siix.co.th

คำนำ

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้มีภาษาใช้ในแต่ละประเทศของตนมากกว่าหนึ่งภาษา หรือที่รู้จักกันในนามว่าประเทศหลายภาษา หัวข้อหลักหัวข้อหนึ่งของความหลากหลายที่นักวิชาการสนใจศึกษา คือ การเลือกใช้ภาษา ซึ่งหมายถึง การที่บุคคลที่มีความสามารถในการพูดได้มากกว่าหนึ่งภาษา และตัดสินใจที่จะใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งที่ตนพูดได้ในการสื่อสาร การเลือกภาษาขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ประการแรก คือ อาจเลือกใช้ตามความพอใจของตน หรือพูดภาษาต่าง ๆ สลับไปมา แล้วแต่อารมณ์ ปัจจัยประการที่สอง คือ หน้าที่ที่แบ่งไว้อย่างชัดเจนของภาษาในสังคม ผู้ใช้ภาษาจะต้องเลือกภาษาให้ถูกต้องกับแวดวงที่สังคมกำหนดไว้ว่าจะต้องใช้ภาษาอะไร ด้วยเหตุนี้จึงนำมาซึ่งงานวิจัยเพื่อศึกษาการเลือกใช้ภาษาของคนในประเทศสิงคโปร์ และศึกษาภาษาที่ใช้ในบริบทการสื่อสาร เพราะว่ามันมนุษย์โดยพื้นฐานแล้วได้ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารกัน และการตีความหมายนั้นก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ถ้อยคำที่ผู้พูดว่ามีเจตนาอย่างไร การใช้น้ำเสียง และวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ ดังนั้นเพื่อศึกษาถึงเรื่องนี้

ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรสิงคโปร์ ที่พูดภาษาอังกฤษได้ดี โดยผู้วิจัยเน้นศึกษาวัฒนธรรมการปฏิเสธ เพราะวัฒนธรรมนี้เป็นวัฒนธรรมที่จำเป็นในการพูดคุยสื่อสารของคนเราในชีวิตประจำวัน และเนื่องจากการพูดปฏิเสธ นั้น คือการที่ผู้ฟังไม่ยอมทำตามที่ผู้พูดต้องการ ทำให้เกิดการเสียหน้าต่อผู้ฟัง ดังนั้นผู้พูดจะต้องใช้กลวิธีที่จะทำไม่ให้ผู้ฟังเสียหน้า โดยต้องพูดปฏิเสธให้สุภาพมากที่สุด เพื่อให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม โดยในเรื่องของวัฒนธรรมนั้น โดยเฉพาะวัฒนธรรมของจีนนั้นให้ความสำคัญกับความอาวุโส หรือสถานภาพของบุคคล ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการทราบ ว่า กลวิธีการใช้วัฒนธรรมการปฏิเสธสัมพันธ์กับตัวแปรด้านสถานภาพของคู่สนทนาหรือไม่ ประเด็นปัญหาทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นประเด็นที่คาบเกี่ยวกับศาสตร์ในหลายสาขาด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านภาษาศาสตร์สังคม ด้านวัฒนธรรมปฏิบัติศาสตร์ และด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

อุปกรณ์และวิธีการ

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาศึกษา

กลุ่มประชากรตัวอย่าง คือ ประชากรสิงคโปร์ที่มีเชื้อสายจีน ซึ่งมีอายุระหว่าง 21 – 55 ปี จำนวนทั้งสิ้น 50 คน ซึ่งเป็นผู้อยู่ในวัยทำงาน โดยไม่ได้จำกัดเพศ แต่จะจำกัดเชื้อสายที่เป็นเชื้อสายจีนและพูดได้ 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ และ ภาษาจีนกลาง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะดังกล่าวนี้ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. การจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือ มี 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกใช้ภาษา โดยเป็นแบบสอบถามแบบ 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 11 ข้อ โดยเป็นการถามทั้งข้อมูลส่วนตัวและการถามเกี่ยวกับการเลือกใช้ภาษาใน 7 แวดวงภาษา คือ ครอบครัว (Family), เพื่อน (Friendship), เพื่อนบ้าน (Neighbour), ธุรกิจการค้า (Business Transaction), การศึกษา (Education), การติดต่อราชการ (Government) และ การทำงาน/การจ้างงาน (Employment)

ชุดที่ 2 เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการใช้กลวิธีในการพูดปฏิเสธต่อการขอร้อง (Request), การเชิญ (Invitation), การให้คำแนะนำ (Suggestion), และการเสนอ (Offer) โดยสร้างแบบสอบถามเป็นเหตุการณ์สมมติ เพื่อให้ผู้ตอบคำถามตอบปฏิเสธ โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามแบบ Discourse Completion Test (DCT) และให้ผู้ตอบแบบสอบถามจากคำถามเหตุการณ์สมมติ ซึ่งมีสถานการณ์สมมติทั้งสิ้น 12 สถานการณ์ คือ 1) การทำการบ้าน 2) การฟังบรรยายชายตรง 3) เรียนภาษาญี่ปุ่น 4) การช่วยทำงานบ้าน 5) ทำความสะอาดห้องครัว 6) งานสังสรรค์ของเพื่อน 7) ดูหนังโรแมนติก 8) ชายของราคาพิเศษ 9) ทำงานล่วงเวลา 10) งานเลี้ยงฉลองความสำเร็จ 11) ร้านอาหารिताเลียนเปิดใหม่ 12) อบรมคอร์สพิเศษ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในชุดที่ 1 ในเรื่องของระดับการศึกษา อายุ และเพศ โดยนำมาจัดทำเป็นตารางแสดงผล และนำเสนอในรูปแบบกราฟแผนภูมิในแต่ละส่วน ต่อจากนั้นในส่วนของการเลือกใช้ภาษาตามแวดวงภาษา 7 แวดวง ได้

เตรียมกรอกข้อมูลที่เป็นคำตอบไว้ 1 ชุด และได้จัดเรียงลำดับคำตอบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1 ถึงคนที่ 50 โดยทางขวามือของแต่ละคนเป็นช่องของภาษาที่กลุ่มตัวอย่างได้เลือกไว้ ซึ่งมีทั้งหมด 4 ช่อง ได้แก่ ช่องภาษาอังกฤษ ช่องภาษาจีนกลาง ช่องภาษาอังกฤษและภาษาจีนกลาง และช่องอื่น ๆ คำตอบของแต่ละคนผู้วิจัยได้ใส่หมายเลข 1 ไว้เพื่อความสะดวกในการคำนวณต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลในชุดที่ 2 เพื่อศึกษาประเภทกลวิธีการพูดปฏิเสธ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำคำตอบของกลุ่มตัวอย่างมาตรวจสอบดูความครบถ้วนว่า กลุ่มตัวอย่างได้ตอบครบทุกข้อหรือไม่ ซึ่งก็พบว่าข้อมูลมีความสมบูรณ์ร้อยละเปอร์เซ็นต์

2. คำตอบที่ได้มาของแต่ละคนมา ผู้วิจัยใช้วิธีตัดแบ่งถ้อยความออกเป็นหน่วยทางความคิด (Idea Unit) ทีละหน่วย ๆ แยกคำตอบออกเป็นหน่วยย่อย ๆ ซึ่งใช้เกณฑ์ทางความคิดเป็นหลัก ถ้อยความการปฏิเสธของคำกล่าวนี้แบ่งเป็น 2 หน่วยทางความคิด คือ

3. ต่อจากนั้นในแต่ละหน่วยทางความคิดผู้วิจัยจะระบุกลวิธีการปฏิเสธแต่ละหน่วยทางความคิดนั้น ๆ

4. เมื่อผู้วิจัยแยกหน่วยทางความคิด และระบุกลวิธีการจากคำตอบของกลุ่มตัวอย่างครบทั้ง 50 คน แล้วก็ทำการนับจำนวนกลวิธีที่ได้ทั้งหมด หลังจากนั้นนำกลวิธีทั้งหมดมาแยกประเภท โดยใช้เกณฑ์ประเภทของเนลสันและคณะ อันได้แก่

ประเภทที่ 1 กลวิธีการปฏิเสธแบบตรง ซึ่งพบได้วิธีเดียว โดยใช้คำว่า เช่น I refuse, No and I can't

ประเภทที่ 2 กลวิธีการปฏิเสธแบบอ้อม มี 9 กลวิธี

1. กลวิธีการให้เหตุผล เช่น I have other plans, I'm going to be study until late tonight. เป็นต้น

2. กลวิธีการพิจารณาความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา เช่น While I appreciate the offer, Thank you

เป็นต้น

3. กลวิธีการรับข้อเสนอแนะไว้พิจารณา เช่น I'll do it next time, Make it another day เป็นต้น

4. กลวิธีการปลอบไม่ให้วิตกกังวล เช่น Don't worry about it เป็นต้น

5. กลวิธีการกล่าวถ้อยคำแสดงความเสียใจ เช่น I'm so sorry เป็นต้น

6. กลวิธีการกล่าวถ้อยคำแสดงความลังเล เช่น Oh, I'm not sure เป็นต้น

7. กลวิธีการกล่าวแบบหลีกเลี่ยง เช่น I don't believe in fad dieting เป็นต้น

8. กลวิธีการตำหนิผู้ถาม เช่น Who do think you are? เป็นต้น

9. กลวิธีการใช้ถามคำซ้ำ เช่น A dinner? เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลในชุดที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีในการพูดปฏิเสธกับสถานภาพระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง โดยนำข้อมูลส่วนที่เป็นคำตอบของแบบสอบถาม ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีในการพูดปฏิเสธกับสถานภาพระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง 3 สถานภาพ คือ สถานภาพของผู้ฟังต่ำกว่าผู้พูด, สถานภาพของผู้ฟังเท่ากับผู้พูด และสถานภาพของผู้ฟังสูงกว่าผู้พูดมาวิเคราะห์

ผลและวิจารณ์

1. ข้อมูลส่วนตัวและการเลือกใช้ภาษาระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาจีนกลาง ในแต่ละแวดวงการใช้ภาษา

ผู้วิจัยพบข้อมูลส่วนตัวของประชากรกลุ่มตัวอย่าง 50 คน ดังนี้

1. การศึกษา มีผู้จบการศึกษาในระดับ 'O' Level 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ระดับ 'A' Level 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ระดับประกาศนียบัตร 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56 ระดับปริญญาตรี 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และระดับปริญญาโท 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2

2. อายุ มีช่วงอายุ 21-30 ปี 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ช่วงอายุ 31-40 ปี 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58 ช่วงอายุ 41-50 ปี 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และอายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2

3. เพศ มีกลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นเพศหญิงจำนวน 30 คน เพศชาย 20 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และ 40 ตามลำดับ

ผู้วิจัยพบการเลือกใช้ภาษา ดังนี้

1. แวดวงครอบครัว มีการเลือกใช้ภาษาจีนกลาง
2. แวดวงเพื่อน มีการเลือกใช้ภาษาจีนกลาง
3. แวดวงเพื่อนบ้าน มีการเลือกใช้ภาษาจีนกลาง
4. แวดวงการติดต่อธุรกิจการค้า มีการเลือกใช้ภาษาอังกฤษ
5. แวดวงการศึกษา มีการเลือกใช้ภาษาจีนกลาง
6. แวดวงการติดต่อราชการ มีการเลือกใช้ภาษาอังกฤษ
7. แวดวงการทำงานหรือการจ้างงาน มีการเลือกใช้ภาษาอังกฤษ

2. กลวิธีการปฏิบัติเพื่อต่อการขอร้อง การเชื่อเชิญ การแนะนำ และการเสนอ

ผู้วิจัยพบกลวิธีการปฏิบัติทั้งสิ้น 10 กลวิธี

1. กลวิธีการปฏิเสธทางตรง พบ 1 กลวิธี คือ การปฏิเสธอย่างตรงไปตรงมา

2. กลวิธีการปฏิเสธทางอ้อม พบ 9 กลวิธี ดังนี้

- 2.1 กลวิธีการให้เหตุผล
- 2.2 กลวิธีการพิจารณาความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา
- 2.3 กลวิธีการรับข้อเสนอนั้นไว้พิจารณา
- 2.4 กลวิธีการปลอบไม่ให้เกิดกังวล
- 2.5 กลวิธีการกล่าวถ้อยคำแสดงความเสียใจ
- 2.6 กลวิธีการกล่าวถ้อยคำแสดงความลังเล
- 2.7 กลวิธีการกล่าวแบบหลีกเลี่ยง ในกลวิธีนี้แบ่งเป็น 3 แบบ คือ
 - 2.7.1) กลวิธีการกล่าวหลีกเลี่ยงแบบการเสนอทางเลือก

2.7.2) กลวิธีการกล่าวทักทายแบบขอผลัด

2.7.3) กลวิธีการกล่าวทักทายแบบการถามคำถามกลับ

2.8 กลวิธีการตำหนิผู้ถาม

2.9 กลวิธีการใช้ถามซ้ำ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการพูดปฏิเสธกับผู้ฟังที่มีสถานภาพต่าง ๆ

ผู้วิจัยพบ ดังนี้

1. กลวิธีการปฏิเสธทางตรงถูกใช้มากกับผู้ฟังที่มีสถานภาพทางสังคมต่ำกว่า แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างกลวิธีการกับสถานภาพของผู้ฟัง
2. กลวิธีการปฏิเสธทางอ้อมถูกใช้มากกับผู้ฟังที่มีสถานภาพทางสังคมสูงกว่า แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างกลวิธีการกับสถานภาพของผู้ฟัง

สรุปผลการทดลอง

จากผลการวิจัยการเลือกใช้ภาษาในแวดวงภาษาต่าง ๆ ทั้ง 7 นั้น ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐาน คือ การใช้ภาษาจีนกลางในแวดวงภาษา (Domain) ครอบครัวและเพื่อน และมีการใช้ภาษาอังกฤษในแวดวงภาษาเพื่อนบ้าน การติดต่อธุรกิจการค้า การศึกษา การติดต่อราชการและการทำงานหรือการจ้างงาน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีเฉพาะเชื้อสายจีน-สิงคโปร์ จำนวน 50 คน ได้ผลการวิจัยเป็นไปตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ถูกต้อง คือ เป็นจำนวน 5 แวดวงภาษา ได้แก่ ครอบครัว (Family) และเพื่อน (Friendship) มีการเลือกใช้ภาษาจีนกลางมากกว่าการเลือกใช้ภาษาอังกฤษ และแวดวงของการติดต่อธุรกิจการค้า (Business Transaction), การติดต่อราชการ (Government) และการทำงานหรือการจ้างงาน (Employment) มีการเลือกใช้ภาษาภาษาอังกฤษมากกว่าการเลือกใช้ภาษาจีนกลาง แต่จะมี 2 แวดวงภาษาที่ไม่เป็นไปตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ ได้แก่ เพื่อนบ้าน (Neighbour) และการศึกษา (Education) โดยที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติไว้ คือ มีการเลือกใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าการเลือกใช้ภาษาจีนกลาง แต่ผลการวิจัยได้ปรากฏว่าทั้ง 2 แวดวงภาษานี้มีการเลือกใช้ภาษาจีนกลางมากกว่าการเลือกใช้ภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยการใช้กลวิธีการพูดปฏิเสธของกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีน-สิงคโปร์ในประเทศสิงคโปร์จำนวน 50 คน ได้มีการใช้กลวิธีการพูดปฏิเสธต่อการขอร้อง (Request) การเชิญเชิญ (Invitation) การแนะนำ (Suggestion) และการเสนอ (Offer) มีการใช้กลวิธีการปฏิเสธทั้ง 2 ประเภท คือ กลวิธีการปฏิเสธทางตรง ซึ่งมี 1 กลวิธี และกลวิธีการปฏิเสธทางอ้อม มีทั้งหมด 9 กลวิธี แต่ในกลวิธีการกล่าวแบบทักทายผู้วิจัยพบกลวิธี 3 กลวิธี คือ

1. การกล่าวทักทายแบบเสนอทางเลือก
2. การกล่าวทักทายแบบขอผลัด
3. การกล่าวทักทายแบบการถามกลับ

โดยผลการวิจัยกลวิธีการกล่าวแบบทักทายมีความสัมพันธ์กันระหว่างกลวิธีในการพูดปฏิเสธกับสถานภาพทางสังคมของผู้ฟัง ซึ่งในการใช้กลวิธีการพูดปฏิเสธต่อการขอร้องจะมีการใช้กลวิธีการกล่าวทักทายแบบขอผลัดกับ

สถานภาพที่สูงกว่า การใช้กลวิธีการปฏิเสธต่อการเชื้อเชิญจะมีการใช้กลวิธีการกล่าวหลีกเลี่ยงแบบเสนอทางเลือกในทุกสถานภาพ การใช้กลวิธีการปฏิเสธต่อการให้คำแนะนำจะมีการใช้กลวิธีการกล่าวหลีกเลี่ยงแบบเสนอทางเลือกในสถานภาพเท่ากันมากที่สุด และการใช้กลวิธีการปฏิเสธต่อการเสนอ จะมีการใช้กลวิธีการกล่าวหลีกเลี่ยงแบบเสนอทางเลือกในสถานภาพที่ต่ำกว่าและในสถานภาพที่สูงกว่าใกล้เคียงกัน

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเชื้อสายจีน-สิงคโปร์ในประเทศสิงคโปร์ ทั้ง 50 คน จะมีการใช้กลวิธีการปฏิเสธแบบทางอ้อมในกลวิธีการให้เหตุผลมากที่สุดรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 454 วัจนกรรม จากวัจนกรรมทั้งหมด 1,133 วัจนกรรม โดยรองลงมาอันดับที่ 2 คือ การใช้กลวิธีการปฏิเสธแบบทางตรง คือเท่ากับ 176 วัจนกรรม และอันดับที่ 3 คือ การใช้กลวิธีการปฏิเสธการเต็มใจรับข้อเสนอแนะ คือ เท่ากับ 147 วัจนกรรม ซึ่งเป็นไปตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ คือ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า “การแสดงการปฏิเสธจะมีการใช้หลายกลวิธี” ซึ่งก็เป็นไปตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้

เอกสารอ้างอิง

- ธนพรพรชัย สายหรั่ง. 2542. **กลวิธีการปฏิเสธในภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : การศึกษาการถ่ายโอนทางวัจนปฏิบัติศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพนธ์ จันทวิเทศ. 2532. **ภาวะหลายภาษาในบ้านหนองอารีและบ้านลาวเดิม ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชันย์ สุเชื้อน. 2520. **ลี กวน ยู**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์การเวก.
- วิมลพักตร์ พรหมศรีมาศ. 2543. **กลวิธีการปฏิเสธในการตอบวัจนกรรมที่แสดงความปรารถนาดีในภาษาไทย**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ ธีรคุณ. 2540. **รู้ไว้ก่อนไปสิงคโปร์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Beebe, L. M., & Takahashi, T. 1989. Sociolinguistic variation in face-threatening speech acts in M. R. Eisenstein (ed.): *The Dynamic Interlanguage: Empirical studies in second language acquisition*. New York: Plenum Press, pp.199-218.
- Fasold, R. 1984. *The Sociolinguistics of Society*. New York: Basil Blackwell Inc.
- Searle, J. R. 1969. *Speech Acts*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Singapore Department of Statistics, Ministry of Trade & Industry, Republic of Singapore. 2008. *Monthly Digest of Statistics Singapore*. July 2009.